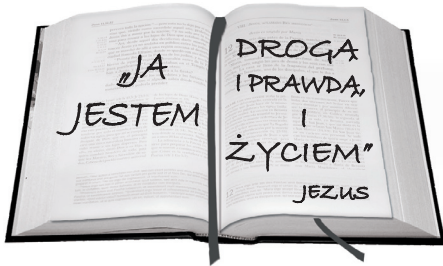

MOJA PARAFIA

Nr: 1215
17/06/2018

11. NIEDZIELA ZWYKŁA

EWANGELIA: Mk 4, 26-34

„A bez przypowieści nie mówił do nich. Swoim uczniom wyjaśniał wszystko na osobności”.

„Przypowieść – krótkie opowiadanie alegoryczne o treści moralno-wychowawczej; parabola” (Słownik języka polskiego). „Jezus wzywa do wejścia do Królestwa, posługując się przypowieściami, które stanowią charakterystyczną cechą Jego nauczania” (KKK 546). „A bez przypowieści nie mówił do nich”. Przypowieści służą łatwiejszemu zrozumieniu treści – „mówił do nich, stosownie do tego, co mogli pojąć”. Częstym początkowym zwrotem przypowieści jest zwrot: „Królestwo Boże podobne jest do...”. W dzisiejszej Ewangelii porównane jest do ziarna gorczycy, które jest bardzo małe. Ale „gdy zostanie zasiane” wyrasta na duży krzew, większy od innych. Słowo Boże zostało zasiane w sercach ludzkich. Przyniesie obfity plon. Jednak nie wszystkie serca są „glebą żyzną” i one nie wydadzą pomyślnych owoców. Ktoś zauważył słusznie, że w każdym sercu jest kawałek żyznej roli. Prośmy Jezusa, aby w naszym sercu powiększał się ten kawałek żyznej ziemi, niwelując ziemię nieurodzajną.

Adam Żak

ŻYCZENIA

DLA TATY, DLA OJCA...

*Wszystkim Ojcom składamy najlepsze życzenia!
Pamiętajcie zawsze, że Wasz Syn i Córka
z Waszej postawy uczą się pojmować, jaki jest Bóg.
Bądźcie dzielni i mężnego ducha!
Niech świętowanie najbliższej soboty przypomni Wam,
co w Waszym życiu jest najważniejsze!*

TO JUŻ OSTATNI, PRZED WAKACJAMI, „DUŻY” NUMER NASZEJ GAZETKI.
DZIĘKUJEMY ZA KOLEJNY ROK Z NAMI
I PROSIMY O MODLITWĘ ZA PRZYSZŁOŚĆ NASZEJ GAZETKI.
OD 24 CZERWCA BĘDIEMY Z WAMI W FORMACIE WAKACYJNYM,
O POŁOWĘ MNIEJSZYM.

DOBREGO I MIŁEGO WYPOCZYNKU
WSZYSTKIM DROGIM CZYTELNIKOM
ŻYCZY CAŁA ZAŁOGA GAZETKI „MOJA PARAFIA”!

JESTEM WAŻNY, MAM OSOBISTĄ OCHRONĘ

Zbliżają się wakacje – dla wielu czas bez troski i zachwytu. Czasem zachwytu nad tym, co głupie, niemądre.

Piękno nie koniecznie musi okazać się prawdziwym pięknem. Wakacyjna zabawa i wolność mogą okazać się dla dzieci i młodzieży i dla każdego z nas, czasem niezwykle groźnym.

Przyda się KTOŚ, kto będzie chronił nas przed wszelkimi wygłupami i nierozważnym krokiem. Tym KIMŚ jest Anioł Stróż. Święty Ojciec Pio mówi, że Bóg, Maryja i nasz Anioł Stróż powinni być w centrum naszego życia.

Opiekuna zesłanego z nieba posiada każdy, nawet osoba niebędąca chrześcijaninem. Każdy człowiek ma swojego Anioła Stróża. Anioła, o którym swoim uczniom opowiadała Pan Jezus: „Strzeżcie się, żebyście nie gardzili żadnym z tych małych, albowiem powiadam wam: Aniołowie ich w niebie wpatrują się zawsze w oblicze Ojca mego, który jest w niebie” (Mt 18, 10).

Anioł Stróż. Niby coś tam o nim wiemy, ale chyba nie do końca, skoro zwracamy się do niego rzadko. Kim jest ta tajemnicza istota, której wizerunek jako dziecko miałeś zawieszony nad łóżeczkiem, a teraz ten sam wizerunek zawieszasz nad łóżeczkiem swojego dziecka? Nie sposób kwestionować Ich istnienia. Podobnie jak faktu, że potrafią wkroczyć w życie człowieka,

ratując go z opresji. Czasem ich pomocy możemy nie zauważyć, bowiem pomagają nam bardzo subtelnie, a potem równie delikatnie usuwają się w cień. Prawda o obecności Aniołów sprawia, że nasze chrześcijaństwo jeszcze bardziej nabiera wymiaru nadprzyrodzonego. Wiara w Aniołów jest konsekwencją naszej wiary w Chrystusa.

Jeśli idę za Jezusem, prędzej czy później zobaczę Aniołów, którzy Mu towarzyszą.

W chwilach trudnych zwracamy się do Boga: „Jezu, Ty się tym zajmij”, do Maryi – „Pod Twoją obronę”, czy przepiękną modlitwą św. Bernarda – „Pomnij, o Najświętsza Panno Maryjo, że nigdy nie słyszano, abyś opuściła tego, kto się do Ciebie ucieka...”. A czy pamiętasz modlitwę do swojego Anioła Stróża? Odmawiasz ją codziennie?

*„Aniele Boży, stróżu mój,
Ty zawsze przy mnie stój.
Rano, wieczór, we dnie, w nocy,
bądź mi zawsze ku pomocy.
Strzeż duszy i ciała mego
i zaprowadź mnie
do żywota wiecznego. Amen”.*

*„Aniele Boży, stróżu mój,
Tobie Bóg oddał mnie.
Oświecaj więc, strzeż, kieruj
i prowadź mnie dzisiaj. Amen.”*

opr. Jadwiga Kulik

ZŁOTE SERCE

Chcę Ci ofiarować Panie mój
Zamiast gołąbków ofiarnych
Moje serce

Założę rękawiczki białe
Gdy w dani składać je będę

Umyję je w zdroju łaski
Łzami opłuczę
Miłością osuszę
Nadzieją nakarmię

Przyjmij to serce Chrystusie
Chociaż
Ze złotem ma tyle wspólnego
Że jest szczere

Jadwiga Kulik

Z KATECHIZMU KOŚCIOŁA

*„Porządek i harmonia
świata stworzonego
wynikają z różnorodności
bytów oraz związków,
jakie istnieją między nimi.
Człowiek odkrywa je
stopniowo
jako prawa natury.
Budzą one podziw
uczonych”.*

ŚW. JAN PAWEŁ II MÓWI O NIEDZIELI

„Każda wspólnota, gromadząc wszystkich swoich członków na „łamanie chleba”, uświadamia sobie, że jest miejscem, w którym urzeczywistnia się konkretnie tajemnica Kościoła”.

Sakrament małżeństwa w maju przyjęli:

Agata Owczarek i Michał Skiba

Sakrament chrztu świętego w maju przyjęła:

Katarzyna Góra

Wojciech Wójtowicz /l. 27/
Dariusz Jacek Bochniewski /l. 46/
Jerzy Krzysztof Chruściel /l. 63/
Jadwiga Irena Kaczmarska /l. 66/
Kazimierz Fituch /l. 66/
Halina Maria Sobczak /l. 70/
Barbara Lurzyńska /l. 71/
Walentyna Maria Rembowska /l. 72/

Odeszli w maju do Pana:

Urszula Jadwiga Jończyk /l. 72/
Stefan Komsta /l. 73/
Krzysztof Masternak /l. 79/
Tadeusz Kasprzyk /l. 79/
Henryk Strzelczyk /l. 79/
Stanisław Kaczmarek /l. 81/
Józefa Piątkiewicz /l. 83/

Kazimierz Łukomski /l. 83/
Kazimierz Żurowski /l. 83/
Krystyna Glegoła /l. 84/
Stanisław Janas /l. 85/
Janina Gaworska /l. 86/
Marianna Madej /l. 86/
Stanisława Stanios /l. 87/
Józef Czerwiński /l. 89/

NIEPOTRZEBNY LĘK

Kiedy byłam mała uwielbiałam oglądać sympatycznych „Czterech Pancernych”. Wojenne obrazy przedstawione w serialu nie zionęły niepokojem, choć czasy wtedy rzeczywiście były straszne.

Także przez ten serial, wojna stała się czymś, co służyło do zabawy. Z cioteczными braćmi ciągle strzelaliśmy do siebie patykami, robiliśmy okopy ze starych desek i dziadkowych tacek. Wykorzystywaliśmy to, co było na podwórku, a w powietrzu latało wszystko, co mogliśmy udźwignąć.

Na festynach z chęcią pakowałam się do czołgów, które były dla mnie pełne powagi i majestatu. Głoszone na Mszach świętych „módlmy się o pokój na świecie” przyjmowałam gładko i bez emocjonalnego zaangażowania. Wszystko było odległe, nieprawdopodobne, bo poczucie realnego zagrożenia mojej Ojczyzny kończyło się na obronie mojej piaskownicy.

Z czasem jednak dostęp do mediów, przeokropne zdjęcia z wielu rejonów

świata – Bośni, Kosowa, Rwandy, samoloty niszczące WTC, konkretne informacje i konkretne obrazy przestały brzmieć obco i zaczęły wkradać w moje serce lęk.

Niepoważne dziecięce strachy mieszają się teraz z dorosłymi obawami, potęgowanymi przez europejski i światowy nastrój pesymizmu i niepokoju...

Przy każdym spotkaniu z przyjaciółmi, ciastach, winie, gdy oglądamy w sierpniu Air Show i olbrzymie maszyny z hukiem rozpruwające niebo, znów pojawia się on. Lęk. Ciągłe w nasze serca wpompowywane są informacje, że ktoś wystrzelił raketę, ktoś zahaczył lotniskowcem zbyt blisko wód terytorialnych, ktoś ćwiczy manewry, ktoś przeleciał przez cudzą strefę, ktoś pogroził, ktoś zerwał rozejm, ktoś kogoś obraził, zamachowca zabił zakładników. Polityczni mocarze prężą mięśnie i grają ze złem. A nam tym samym żerują nasze zszargane nerwy, koszmary senne i najgorsze przeczucia. Ktoś zawsze rzuci uspokajający argument: „Dajcie spokój, nie będzie żadnej wojny, to się ekonomicznie

nie kalkuluje, z resztą wojna trwa nieustannie w Afganistanie, Jemenie, Syrii...”. Zaczyna się wtedy dyskusja, kontrargumenty, podsycaamy pożar i gasimy go, by samemu się uspokoić.

Niestety ten lęk nie jest fikcyjny. Ani go zignorować, ani zaprzeczyć... Tylko tak naprawdę cóż on wnosi w nasze życie oprócz swej destrukcyjności, zabierając radość życia, a gdzie w tym Bóg? Gdzie „Jezu ufam Tobie”? Gdzie słowa Jezusa, by nie myśleć o dniu jutrzejszym, nie zamartwiać się... „Nie troszczcie się więc zbyt o jutro, bo jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się będzie. Dosyć ma dzień swojej biedy” (Mt 6, 34).

Słów Pana nie wolno mi ignorować, a więc „zbyt” nie będę się zamartwiać, bo zabiera mi to radość i pełnię życia. Będę zamartwiać się tylko tyle, i tylko po to, by więcej miłować Boga za wszystko, co mam, by doceniać i modlić się o pokój, by kochać życie, świat, i sercem dostrzegać i czerpać z jego piękna, by obcować z ludźmi tu i teraz, i by całą resztę oddać Jemu w słowach: „Jezu, Ty się tym zajmij”.

eg

ZJEDNOCZENIE /12/

Każda Krajowa Rada Koordynacyjna ZAK posiada kompetencje na terytorium odpowiadającym danej Konferencji Episkopatu.

Krajowe Rady Koordynacyjne ZAK są utworzone, zgodnie z zasadami zawartymi we własnych regulaminach, z przedstawicieli wspólnot Zjednoczenia oraz z przedstawicieli Lokalnych Rad Koordynacyjnych.

Do Krajowych Rad Koordynacyjnych należą na mocy prawa wybrani lub mianowani – zgodnie z ich wewnętrznymi regulaminami – przedstawiciele wspólnot założonych przez św. Wincentego Pallottiego, jeśli znajdują się

one na danym terytorium.

Utworzenie Krajowej Rady Koordynacyjnej i każda zmiana jej struktury wymagają zatwierdzenia Generalnej Rady Koordynacyjnej.

Członkowie każdej Krajowej Rady Koordynacyjnej wybierają spośród siebie Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego, który go zastępuje. Ich kadencja trwa trzy lata. Mogą być ponownie wybrani jedynie na następne trzechlecie.

Wybór Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego winien być zatwierdzony przez Generalną Radę Koordynacyjną.

Do zadań Przewodniczącego należy:

- zwoływanie i przewodniczenie zebraniom Krajowej Rady Koordynacyjnej;
- promowanie Zjednoczenia na terytorium danej Konferencji Episkopatu, reprezentowanie go i działanie w jego imieniu, zgodnie z mandatem otrzymanym od Przewodniczącego Generalnej Rady Koordynacyjnej;
- umacnianie więzi z Generalną Radą Koordynacyjną i utrzymywanie relacji z pasterzami Kościoła.

Członkowie Krajowych Rad Koordynacyjnych spotykają się raz w roku, aby dzielić się doświadczeniami życia i wiary oraz troszczyć się o rozwój duchowości.

Ciąg dalszy na 4 stronie

ŻYCZENIA

*Alicji Farynie, Redaktorze naszej Gazetki,
składamy z okazji imienin najserdeczniejsze życzenia:
pokoju serca, szczęścia, zdrowia,
pełnienia Bożej woli i uśmiechu każdego dnia!
Niech spełniają się marzenia! Te duże i te małe...
Podążaj zawsze za Bożym głosem, który usłyszysz w sercu!*

ŻYCZENIA

17 czerwca 2018r. - NIEDZIELA

Imieniny: Laury, Alberta
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Ez 17, 22-24
PSALM 92, 2-3. 13-14. 15-16
2. czytanie: 2 Kor 5, 6-10
EWANGELIA: Mk 4, 26-34

18 czerwca 2018r. - PONIEDZIAŁEK

Imieniny: Elżbiety, Marka
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: 1 Krl 21, 1b-16
PSALM 5, 2-3. 5-6a. 6b-7
EWANGELIA: Mt 5, 38-42

19 czerwca 2018r. - WTOREK

Imieniny: Julianny, Protazego
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: 1 Krl 21, 17-29
PSALM 51, 3-4. 5-6b. 11 i 16
EWANGELIA: Mt 5, 43-48

20 czerwca 2018r. - ŚRODA

Imieniny: Florentyny, Rafała
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: 2 Krl 2, 1. 6-14
PSALM 31, 20. 21. 24
EWANGELIA: Mt 6, 1-6. 16-18

21 czerwca 2018r. - CZWARTEK

Imieniny: Alicji, Marty
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Syr 48, 1-14
PSALM 97, 1-2. 3-4. 5-6. 7
EWANGELIA: Mt 6, 7-15

22 czerwca 2018r. - PIĄTEK

Imieniny: Tomasza, Pauliny
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: 2 Krl 11, 1-4. 9-18. 20a
PSALM 132, 11. 12. 13-14. 17-18
EWANGELIA: Mt 6, 19-23

23 czerwca 2018r. - SOBOTA

Imieniny: Wandy, Józefa
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: 2 Krn 24, 17-25
PSALM 89, 4-5. 29-30. 31-32. 33-34
EWANGELIA: Mt 6, 24-34

WYJAŚNIENIE

W ostatnim numerze naszej Gazetki, w życzeniach dla ks. Antoniego, pojawiła się mała nieścisłość.

Ks. Antoni przybył do naszej radomskiej parafii przed 50 laty, ale jego posługa kapłańska pośród nas trwa lat 41, gdyż przez 9 lat (1984-1993) ks. Antoni pracował w Ożarowie Mazowieckim.

Redakcja

1. Dzisiaj przed kościołem młodzież zbiera ofiary do puszek na wyjazd naszych Parafian na 34. Światowe Dni Młodzieży do dalekiej Panamy. Jak wiemy, te spotkania młodzieży z całego świata, zainicjował nasz wielki Rodak – św. Jan Paweł II. Dar serca, który dzisiaj możemy ofiarować, to konkretny krok, by nasza młodzianowska Parafia miała swoich przedstawicieli podczas tak ważnego dla Kościoła na całym świecie wydarzenia. 34. Światowe Dni Młodzieży rozpoczną się już za 7 miesięcy.
2. Nabożeństwa czerwcowe w naszym kościele w niedziele o godz. 17²⁰; w dni powszednie o godz. 17³⁰.
3. W piątek o godz. 8⁰⁰ Msza święta na zakończenie Roku Szkolnego. Zapraszamy dzieci, młodzież, rodziców, nauczycieli, wychowawców i wszystkich pracowników szkół do wspólnego dziękczynienia Bogu.
4. W przyszłą niedzielę, w Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela, podczas Mszy świętej o godz. 10³⁰ pożegnamy ks. Przemysława Brodowskiego SAC, który w najbliższym czasie podejmie pracę jako misjonarz w Wenezueli.

ZJEDNOCZENIE /12/

dokończenie z 3 strony

W zebraniach Krajowej Rady Koordynacyjnej mogą uczestniczyć przedstawiciele współpracowników, jako eksperci lub słuchacze, ale bez prawa głosu.

Przed podjęciem decyzji w sprawach dotyczących współpracowników, wymagane jest uzyskanie ich opinii, w najbardziej odpowiedniej formie.

Do zadań Krajowych Rad Koordynacyjnych działających w komunii z Kościołem lokalnym, należy także:

- a) poszukiwanie najbardziej stosownych sposobów promowania Zjednoczenia w Kościele, zapraszając do dzielenia z nim doświadczeń;
- b) rozwijanie współpracy, wymiany doświadczeń i informacji pomiędzy wspólnotami Zjednoczenia oraz jego członkami indywidualnymi, jak również z Sekretariatem Generalnym i z innymi Radami Koordynacyjnymi;
- c) popieranie inicjatyw i zapewnienie środków służących formacji wstępnej i permanentnej członków Zjednoczenia, zgodnie z wytycznymi określonymi przez Generalną Radę Koordynacyjną i we współpracy z Lokalnymi Radami Koordynacyjnymi;
- d) służenie różnym środowiskom Zjednoczenia, pomagając w tworzeniu Lokalnych Rad Koordynacyjnych i popierając ich zaangażowanie;
- e) poszukiwanie środków maturalnych

dla zapewnienia realizacji celów Zjednoczenia na terytorium własnej Konferencji Episkopatu oraz na świecie;

f) ustanawianie, za zgodą Generalnej Rady Koordynacyjnej, osób prawnych dla Zjednoczenia zgodnie z prawem cywilnym własnego kraju oraz troska o uregulowanie ich działalności, aby nie była ona sprzeczna z normami Kodeksu Prawa Kanonicznego Statutu Generalnego ZAK;

g) mianowanie Ekonoma Krajowego, który pod nadzorem i kierownictwem Ekonoma Generalnego, ma się troszczyć o administrowanie – na terytorium własnej Konferencji Episkopatu – dobrami powierzonymi mu w zarządzanie przez Przewodniczącego;

h) mianowanie Sekretarza oraz powoływanie – stosownie do własnych potrzeb – kierowanego przez niego Sekretariatu, który troszczy się o przygotowywanie prac Rady i o wykonywanie jej decyzji oraz zapewnia ciągłość jej prac;

i) ustanawianie zasad dotyczących relacji ze współpracownikami Zjednoczenia, zachowując normy istniejące w Kościele.

Krajowe Rady Koordynacyjne przyjmują formalnie do Zjednoczenia członków indywidualnych oraz wspólnoty, zgodnie z normami Statutu Generalnego ZAK i według zasad określonych przez Generalną Radę Koordynacyjną.

za: www.zak-pallotti.pl